

Sentencja

- 1) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że informacje dotyczące głównych możliwości przesiadek obok planowych czasów odjazdu muszą obejmować również opóźnienia oraz odwołania pociągów przesiadkowych, niezależnie od tego, które przedsiębiorstwo kolejowe zapewnia te możliwości przesiadek.
- 2) Przepisy art. 8 ust. 2 w związku z częścią II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007, a także art. 5 w związku z załącznikiem II do dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż zarządca infrastruktury jest zobowiązany do przekazywania na niedyskryminujących zasadach przedsiębiorstwom kolejowym danych w czasie rzeczywistym dotyczących pociągów innych przedsiębiorstw kolejowych, jeśli stanowią one główne możliwości przesiadek w rozumieniu części II załącznika II do rozporządzenia nr 1371/2007.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — Joan Cuadrench Moré przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-139/11) (¹)

(Transport lotniczy — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Odmowa przyjęcia na pokład, odwołanie lub duże opóźnienie lotów — Termin na wytoczenie powództwa)

(2013/C 26/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joan Cuadrench Moré

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.

L 46, s. 1) — Brak terminu na wytoczenie powództwa — Artykuł 35 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska), zatwierdzonej decyzją Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 194, s. 38) — Prawo właściwe

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 5 i 7 tego rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego w dziedzinie przedawnienia roszczeń.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht München — Niemcy) — Johann Odar przeciwko Baxter Deutschland GmbH

(Sprawa C-152/11) (¹)

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek i niepełnosprawność — Odprawa pieniężna z tytułu rozwiązania stosunku pracy — Program socjalny przewidujący obniżenie wysokości odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy przysługującej pracownikom niepełnosprawnym)

(2013/C 26/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Johann Odar

Strona pozwana: Baxter Deutschland GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht München — Wykładnia art. 1, art. 6 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 16 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 4, s. 79) — Uregulowanie krajowe umożliwiające wyłączenie ze świadczeń zakładowego programu socjalnego pracowników w przedziale wiekowym bliskim uzyskania prawa do świadczeń emerytalnych — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek i na niepełnosprawność

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty.
- 2) Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie istnieniu uregulowania wchodzącego w skład systemu ochrony socjalnej danego przedsiębiorstwa, zgodnie z którym wysokość odprawy pieniężnej przysługującej pracownikom, którzy ukończyli 54. rok życia i których stosunek pracy ulega rozwiązaniu z przyczyn ekonomicznych, jest wyliczana na podstawie pierwszego możliwego terminu przejścia na emeryturę, odmiennie niż w przypadku podstawowej metody wyliczania, zgodnie z którą podstawą wysokości odprawy jest między innymi staż pracy w przedsiębiorstwie, skutkiem czego kwota wypłaconej w ten sposób odprawy jest niższa w porównaniu z kwotą odprawy wyliczonej przy zastosowaniu owej metody podstawowej, przy tym co najmniej równa połowie tej kwoty, i zakłada, w przypadku zastosowania alternatywnej metody wyliczania, możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę ze względu na niepełnosprawność.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 listopada 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Consiglio di Stato — Włochy) — Econord Spa przeciwko Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

(Sprawy połączone C-182/11 i C-183/11) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Instytucja zamawiająca sprawująca nad odrębnym od niej pod względem prawnym wykonawcą kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawuje nad swymi własnymi służbami — Brak obowiązku organizacji postępowania przetargowego według przepisów prawa Unii (tzw. udzielenie zamówienia „in house”) — Wykonawca kontrolowany łącznie przez liczne jednostki samorządu terytorialnego — Warunki stosowania udzielenia zamówienia „in house”)

(2013/C 26/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Econord Spa

Strona pozwana: Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 49 TFUE i art. 56 TFUE — Procedury udzielania zamówień publicznych na usługi — Udzielenie zamówienia bez zaproszenia do składania ofert — Udzielenie zamówienia na miejskie publiczne usługi sanitarne przez dwa organy publiczne, poza formalną procedurą udzielania zamówień publicznych, na rzecz spółki akcyjnej, w której udzielające organy publiczne mają udziały — Brak skutecznej kontroli jednego ze wspomnianych organów publicznych nad spółką otrzymującą zamówienie

Sentencja

Gdy liczne organy publiczne jako instytucje zamawiające tworzą wspólnie jednostkę odpowiedzialną za wypełnianie ich zadań w zakresie usług publicznych lub gdy organ publiczny przystępuje do takiej jednostki, ustanowiony w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej warunek, wedle którego aby organy te były zwolnione ze spoczywającego na nich obowiązku zorganizowania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z przepisami prawa Unii, muszą one łącznie sprawować nad tą jednostką kontrolę analogiczną do kontroli, jaką sprawują nad swymi własnymi służbami, jest spełniony, jeżeli każdy z tych organów uczestniczy zarówno w kapitale rzeczowej jednostki, jak też w jej organach kierowniczych.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Brain Products GmbH przeciwko BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

(Sprawa C-219/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wyroby medyczne — Dyrektywa 93/42/EWG — Zakres stosowania — Wykładnia pojęcia „wyrób medyczny” — Produkt wprowadzany do obrotu z przeznaczeniem do celów niemedycznych — Badanie procesu fizjologicznego — Swobodny przepływ towarów)

(2013/C 26/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brain Products GmbH